

**ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ХАРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ ТА БІОМЕДИЧНИХ НАУК»**

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
У Приватному закладі вищої освіти
«Харківський інститут медицини та біомедичних наук»**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою

ПЗВО «ХІМБН»

Голова Вченої ради

В. ОСТАПЕНКО
(Протокол від 27.10.2021 р., № 01)

Введено в дію Наказом

від 27.10.2021 р. № 24

ЗМІСТ

1. Загальні положення
2. Основні терміни та їх визначення
3. Основні нормативні документи з організації освітнього процесу
4. Основні форми та види навчальних занять
5. Навчальний час здобувачів вищої освіти
6. Робочий час викладача
7. Оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти за кредитно-трансферною системою організації освітнього процесу
8. Академічна мобільність учасників освітнього процесу
9. Академічна доброчесність
10. Індивідуальна освітня траєкторія
11. Прикінцеві положення

1. Загальні положення

1.1. Положення про організацію освітнього процесу (далі – Положення) регулює освітній процес у Приватному закладі вищої освіти «Харківський інститут медицини та біомедичних наук» (далі – ПЗВО «ХІМБН» або Інститут).

1.2. Освітній процес – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться в Інституті через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

1.3. Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості, її інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, виховання відповідальних громадян, які здатні до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству.

Освітня діяльність в Інституті спрямована на:

- створення умов для особистого розвитку і творчої самореалізації учасників освітнього процесу;
- формування національних та загальнолюдських цінностей;
- створення рівних можливостей у здобутті якісної освіти, підготовки до життя і праці в сучасних умовах;
- розроблення та запровадження освітніх інноваційних технологій;
- розвиток безперервної освіти;
- забезпечення соціального захисту учасників освітнього процесу;
- відповідальне ставлення до власного здоров'я, охорони навколишнього середовища;
- інтеграцію української освіти в європейський і світовий простір;
- конкурентоспроможність випускників інституту на вітчизняних та світових ринках праці.

1.4. Організація освітнього процесу в Інституті базується на Законі України «Про вищу освіту» №1556-VII від 01.07.2014 р. (із змінами), Наказі МОН України від 16.10.2009 р. № 943 «Про запровадження у вищих навчальних закладах України Європейської кредитно-трансферної системи навчання», Постанові Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 р. № 334 «Про затвердження Порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів ступеня вищої освіти магістр за спеціальностями галузі знань «22 Охорона здоров'я» (зі змінами), інших нормативно-правових актах України з питань освіти, Стандартах і рекомендаціях щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG), Статуті ПЗВО «ХІМБН», внутрішніх положеннях, інструкціях, наказах тощо.

1.5. Рівні та ступені вищої освіти в Інституті.

1.5.1. Підготовка фахівців з вищою освітою у ПЗВО «ХІМБН» здійснюється за освітньо-професійною програмою «Медицина» на другому (магістерському) рівні вищої освіти.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру у певній галузі професійної діяльності.

1.5.2. Здобуття вищої освіти на другому (магістерському) рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньо-професійної програми, що є підставою для присудження ступеня вищої освіти – магістр, та професійної кваліфікації – лікар.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС.

Ступінь магістра медичного спрямування здобувається на основі повної загальної середньої освіти або освітнього ступеня молодшого бакалавра, фахового молодшого бакалавра, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста за відповідною спеціальністю і присуджується Інститутом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми, обсяг якої у випадку, якщо ступінь магістра медичного спрямування здобувається на основі повної загальної середньої освіти, становить 300-360 кредитів ЄКТС. Для здобуття освітнього ступеня магістра медичного спрямування на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра або на основі фахової передвищої освіти інститут має право визнати та перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти.

1.6. Форма навчання.

Навчання здобувачів вищої освіти в Інституті здійснюється за очною (денною) формою.

Освітній процес за очною (денною) формою навчання – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає їх безпосередню участь в освітньому процесі, що забезпечує надання глибоких системних знань, стійких умінь та формування професійних навичок.

У випадку незвичайної ситуації (пандемії тощо), за рішенням Уряду України можливе навчання із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.

1.7. Мова освітнього процесу.

1.7.1. Мовою освітнього процесу в Інституті є державна мова.

1.7.2. Для проведення освітнього процесу здобувачам вищої освіти (далі – здобувачі) з числа іноземних громадян (осіб без громадянства), які здобувають

освіту за кошти фізичних або юридичних осіб утворюються окремі групи для викладання дисциплін англійською мовою.

1.7.3. Інститут забезпечує вивчення здобувачами з числа іноземних громадян (осіб без громадянства) державної мови.

1.8. Учасники освітнього процесу.

Учасниками освітнього процесу в Інституті є:

- науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- здобувачі вищої освіти;
- інші працівники Інституту.

7.1 Науково-педагогічні працівники – особи, які за основним місцем роботи в Інституті провадять навчальну, методичну, наукову та організаційну діяльність.

Педагогічні працівники – це особи, які за основним місцем роботи в Інституті провадять навчальну, методичну та організаційну діяльність.

2. Основні терміни та їх визначення

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених законами України правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Академічна свобода – самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законом.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Загальна навчальна діяльність (ЗНД) – це навчальна діяльність здобувача вищої освіти впродовж всього періоду вивчення дисципліни (або її частини), що закінчуються оцінкою з формою контролю «залік», «диференційований залік» та «іспит».

Здобувач вищої освіти – особа, яка навчається в Інституті на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Кредит ЄКТС – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС.

Кредит ECTS включає всі види робіт здобувача освіти: аудиторну (лекції, практичні, семінарські та лабораторні заняття), самостійну роботу, практичну підготовку, атестацію.

Навчальний план – нормативний документ Інституту, який складається на підставі освітньої програми та її структурно-логічної схеми і визначає перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС, їх логічну послідовність, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю, що забезпечують досягнення здобувачем відповідного ступеня вищої освіти програмних результатів навчання.

Для конкретизації планування освітнього процесу розробляються робочі навчальні плани, на підставі яких складається навчальне педагогічне навантаження на кожную кафедру, в залежності від кількості академічних груп здобувачів вищої освіти.

Освітня діяльність – діяльність інституту, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу.

Освітня програма (освітньо-професійна програма/освітньо-наукова програма) – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначених освітньої та професійної кваліфікацій. Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації

Освітній процес – система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей.

Силабус – це документ, в якому роз'яснюється взаємна відповідальність викладача і здобувача вищої освіти. В ньому закріплюються процедури (у т.ч.

стосовно deadlines принципів оцінювання), політики (включно з політикою академічної доброчесності) і зміст курсу, а також календар його виконання.

3. Основні нормативні документи з організації освітнього процесу

3.1. Стандарти вищої освіти

3.1.1. Зміст та формування освітнього процесу в Інституті відповідає стандартам вищої освіти.

3.1.2. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої освіти та результатів освітньої діяльності інституту, результатів навчання за відповідними спеціальностями.

3.1.3. Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

- обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;
- вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, та результатів їх навчання;
- перелік обов'язкових компетентностей випускника;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
- форми атестації здобувачів вищої освіти;
- вимоги до створення освітніх програм підготовки за галуззю знань, двома галузями знань або групою спеціальностей (у стандартах рівня молодшого бакалавра), міждисциплінарних освітньо-наукових програм (у стандартах магістра та доктора філософії);
- вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності).

3.2. Освітньо-професійна програма

Освітньо-професійна програма містить перелік освітніх компонентів; їх логічну послідовність; вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою; кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані програмні результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти.

3.2.1. Освітньо-професійна програма використовується для:

- акредитації освітньої програми;
- розроблення навчального плану, програм навчальних дисциплін і практик;
- формування індивідуальних навчальних планів здобувачів вищої освіти;
- розроблення засобів діагностики якості вищої освіти;
- визначення змісту навчання в системі перепідготовки та підвищення кваліфікації;

- професійної орієнтації здобувачів вищої освіти;
- зовнішнього контролю якості підготовки фахівців;
- атестації.

3.2.2. Освітньо-професійна програма враховує вимоги Закону України «Про вищу освіту», Національної рамки кваліфікацій і встановлює:

- обсяг та термін навчання магістрів;
- загальні компетентності;
- фахові (професійні) компетентності;
- перелік та обсяг освітніх компонентів для опанування компетентностей освітньої програми.

3.3. Навчальний план.

3.3.1. Навчальний план розробляється відповідно до освітньої програми Інституту.

Навчальний план затверджуються рішенням Вченої ради Інституту та вводиться в дію наказом ректора.

3.3.2. Для конкретизації строків навчання щороку складається Графік навчального процесу на відповідний навчальний рік (далі – Графік).

Графік навчального процесу ухвалюється рішенням Вченої ради Інституту та затверджується наказом ректора.

Графік структурований на семестри, екзаменаційну сесію, практичну підготовку, атестацію, канікули.

Кількість навчальних тижнів у навчальному році залежить від навчального плану освітньої програми. Зазвичай навчальний рік включає два семестри, канікули встановлюються двічі на рік. Канікули на всіх курсах крім випускних становлять не менш 8 тижнів. Екзаменаційна сесія, практичне навчання планується відповідно до навчального плану освітньої програми. Атестація проводиться відповідно до вимог стандартів вищої освіти спеціальності та освітньої програми.

3.4. Робочий навчальний план

Відповідно до затвердженого в Інституті навчального плану, за якими навчаються здобувачі вищої освіти, на кожен навчальний рік складається Робочий навчальний план.

Робочий навчальний план визначає у відповідному навчальному році окремо за курсами перелік і обсяг освітніх компонентів у годинах та кредитах ECTS, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, форми поточного і підсумкового контролю, форми та строки проведення атестації.

3.5. Індивідуальний навчальний план студента.

3.5.1. На основі навчального плану в Інституті для кожного студента розробляються та затверджуються індивідуальні навчальні плани на кожний навчальний рік. Індивідуальний навчальний план формується з обов'язкових освітніх компонентів та вибіркового освітніх компонентів. Останні формуються за

результатами особистого вибору здобувачем вищої освіти дисциплін в обсязі, не меншому за встановлений навчальним планом, відповідно до вимог освітньої програми.

3.5.2. Дисципліни вільного вибору здобувача вищої освіти орієнтовані на задоволення їх освітніх і культурних потреб, додаткову загальну, інтегральну і спеціальну підготовку, тощо. Дисципліни вільного вибору повинні складати не менш 25 відсотків загальної кількості кредитів ECTS, передбачених відповідною освітньою програмою. Порядок та умови вибору здобувачами вибіркових освітніх компонентів визначаються окремим Положенням «Про порядок та умови вибору освітніх компонентів здобувачами вищої освіти у ПЗВО «ХІМБН».

3.5.3. Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання студентом. Він містить інформацію про перелік та послідовність вивчення освітніх компонентів, обсяги навчального навантаження здобувачів вищої освіти із усіх видів навчальної діяльності та відповідні форми контролю.

3.5.4. Індивідуальний навчальний план здобувач вищої освіти реалізує упродовж часу, який не перевищує гранично допустимого терміну навчання, визначеного освітньою програмою та навчальним планом підготовки фахівців відповідного рівня вищої освіти певної спеціальності. Здобувач вищої освіти несе персональну відповідальність за виконання свого індивідуального навчального плану.

3.6. Силабус освітнього компонента.

3.6.1. Силабус окреслює концептуальний перехід від «здобування знань» і «одержання практичних навичок» до компетентностей, що їх може засвоїти здобувач вищої освіти, вивчаючи цей курс.

3.6.2. Структура силабусу:

- загальна інформація;
- загальна характеристика освітнього компонента;
- обсяг освітнього компонента;
- норми та правила;
- результати вивчення освітнього компонента;
- вклад РВОК до формування загальних та фахових компетентностей відповідно до Освітньої програми;
- вклад РВОК до програмних результатів навчання, визначених у додатках до ОП (у додатках до Стандартів зі спеціальності);
- схема організації освітнього компоненту;
- формат та вимоги підготовки до Єдиного державного кваліфікаційного іспиту (ЄДКІ);
- інформаційні ресурси.

Складові, що включаються в силабус, мають відповідати сучасному рівню розвитку освіти і науки та передбачати щорічне оновлення/внесення змін до

силабусу, до змісту програми дисципліни з урахуванням нових наукових досягнень, побажань та зауважень стейкхолдерів.

Освітня програма (або її зміст/опис/окремі складові), навчальний план, силабуси розміщені на веб-сайті Інституту.

4. Основні форми та види навчальних занять

4.1. Освітній процес в Інституті здійснюється за такими формами:

- навчальні заняття;
- самостійна робота;
- навчання за індивідуальними навчальними планами;
- практична підготовка (виробнича та навчальна практики);
- контрольні заходи.

4.2. Основними видами навчальних занять в Інституті є:

- лекції;
- лабораторні, практичні, семінарські заняття;
- індивідуальне навчальне заняття;
- консультації.

Інститут має право встановлювати інші форми освітнього процесу та види навчальних занять.

Лекція - основна форма проведення навчальних занять, призначена для засвоєння теоретичного матеріалу.

Як правило, окрема лекція є елементом курсу лекцій, що охоплює основний теоретичний матеріал одної або декількох тем навчальної дисципліни. Тематика лекцій визначається силабусом.

Лекції проводяться науково-педагогічними працівниками.

Лектор зобов'язаний дотримуватися робочої навчальної програми щодо тематики та змісту лекційних занять, але є вільним в інтерпретації навчального матеріалу, формах і способах його викладення.

Лабораторне заняття - навчальне заняття, під час якого здобувач освіти під керівництвом викладача особисто проводить натурні й імітаційні експерименти чи досліди з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даного освітнього компоненту, набуває практичних навичок роботи з медичними та біологічними препаратами, лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методикою експериментальних досліджень у конкретній галузі.

Лабораторні заняття проводяться в спеціально обладнаних навчальних лабораторіях. Перелік тем лабораторних занять визначається силабусом.

Оцінка за лабораторну роботу виставляється в відповідний журнал і враховується при виведенні підсумкової оцінки з освітнього компоненту.

Практичне заняття – форма навчального заняття, при якій викладач організує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень освітнього компоненту та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання здобувачем вищої освіти відповідно сформульованих завдань.

Перелік тем практичних занять визначається силабусом.

Практичне заняття включає перевірку початкового рівня знань здобувачів вищої освіти (вмінь, навичок), постановку загальної проблеми викладачем та її обговорення за участю здобувачів вищої освіти, розв'язування завдань на засвоєння матеріалу, завдання на самопідготовку.

Оцінки, одержані здобувачами вищої освіти за окремі практичні заняття, заносяться в журнал і враховуються при виставленні підсумкової оцінки з даного освітнього компоненту.

Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організує дискусію з попередньо визначених проблем.

Перелік тем семінарських занять визначається силабусом. На кожному семінарському занятті науково-педагогічний працівник оцінює підготовлені виступи здобувачів вищої освіти, їх активність в дискусії, вміння формулювати та відстоювати свою позицію та ін. Одержані здобувачем вищої освіти оцінки за окремі семінарські заняття (поточна успішність) враховуються при визначенні семестрової, підсумкової оцінки з даної навчальної дисципліни.

Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або навчальних кабінетах з двома академічними групами, що повинно бути враховано у педагогічному навантаженні на кафедрі.

Для проведення семінарських, лабораторних, практичних занять кафедра розробляє методичні рекомендації для викладачів і методичні вказівки для здобувачів вищої освіти з організації занять (можуть також розроблятися й інші методичні документи).

Індивідуальне навчальне заняття – форма навчального заняття, яке проводиться з окремими здобувачами вищої освіти з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття індивідуальних творчих здібностей. Індивідуальні навчальні заняття відбуваються за окремим графіком, затвердженим завідувачем кафедри, з урахуванням індивідуального плану здобувача вищої освіти і можуть охоплювати частину або повний обсяг занять з однієї або декількох навчальних дисциплін.

Консультація – форма навчального заняття, при якій здобувач вищої освіти отримує від науково-педагогічного працівника відповіді на конкретні питання або пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання. Консультація може бути індивідуальною або проводитись для групи. Під час

підготовки до екзаменів (семестрових, державних) проводяться групові консультації.

4.3. Самостійна робота здобувачів вищої освіти.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти (далі СРС) є невід'ємною складовою освітнього процесу в Інституті, в процесі якої заплановані завдання виконуються здобувачем вищої освіти під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі. СРС є основним засобом засвоєння навчального матеріалу в час, вільний від обов'язкових навчальних занять.

Об'єм мінімально необхідної СРС з кожного освітнього компоненту зазначається у академічних годинах у навчальних планах/робочих навчальних планах та індивідуальних навчальних планах та у силабусах освітніх компонентів.

Основними формами самостійної роботи є:

- Підготовка до навчальних занять;
- Підготовка до іспитів;
- Опанування тем для самостійної роботи згідно тематичного плану, зазначеного в силабусі;
- Індивідуальна робота здобувачів вищої освіти (аудиторна самостійна робота за індивідуальними завданнями під керівництвом викладача, під час виконання якої здобувач вищої освіти може отримати методичну допомогу).

Самостійна робота здобувачів вищої освіти обов'язково включає роботу з підготовки до поточного та підсумкового контролю, підготовку до ЄДКІ із застосуванням онлайн-платформи PrExam.

СРС над засвоєнням навчального матеріалу з конкретного освітнього компоненту може виконуватись у бібліотеці, навчальних кабінетах, лабораторіях, комп'ютерному класі, а також у домашніх умовах з обов'язковим використанням усіх інструментів Google Classroom та тестів платформи "PrExam".

Навчальний матеріал освітнього компоненту, передбачений навчальним планом/робочим навчальним планом для засвоєння здобувачем вищої освіти у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних навчальних занять.

4.4. Навчання здобувачів вищої освіти за індивідуальним графіком відбувається після реєстрації Наказу Ректора про надання індивідуального графіку навчання, підставою для видачі якого є подання завідувача кафедри або особиста заява здобувача вищої освіти. Індивідуальний навчальний графік складається з урахуванням графіку освітнього процесу, затвердженого на відповідний семестр.

4.5. Виробнича та навчальна практика.

Практична підготовка здобувачів вищої освіти є обов'язковим компонентом освітньої програми для здобуття професійної кваліфікації і має на меті набуття

здобувачем вищої освіти професійних навичок та вмінь. Проводиться у термін проведення навчальних занять, згідно до Графіку та розкладу занять.

Види, послідовність проходження та кількість кредитів практичної підготовки визначені у навчальному плані.

Зміст практичної підготовки визначаються робочими навчальними програмами практики.

Виробнича практика проводиться під організаційно-методичним керівництвом викладачів Інституту. Вид практичної підготовки і час її проведення визначається навчальним планом. Виробнича практика для здобувачів вищої освіти проводиться згідно з Положенням «Про проведення виробничої практики здобувачів вищої освіти ПЗВО «ХІМБН».

4.6. Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку у процесі навчання. Вони визначають відповідність рівня набутих здобувачем вищої освіти знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти.

4.7. Навчання здобувача вищої освіти у групі відбувається відповідно до законодавства України та цього Положення. Група формується відповідно до норм, наведених у Положенні про встановлення норм часу педагогічного навантаження для педагогічних та науково-педагогічних працівників Інституту. Наказ про формування/розформування академічної групи готується у відповідності до форми Наказу, що затверджена в Інституті.

4.8. Розклад навчальних занять в Інституті формує експерт з організації навчального процесу. При його складанні враховуються: перелік освітніх компонентів, що входять до конкретного навчального плану підготовки фахівців відповідного профілю, структурно-логічна схема їх розподілу на весь період навчання здобувача вищої освіти, загальний обсяг навчальних годин з кожного освітнього компоненту та їх розподіл за формами і видами навчальних занять, кількісна і якісна структура викладацького складу кафедр, аудиторний фонд навчального корпусу Інституту, перелік клінічних баз.

Розклад навчальних занять на відповідний семестр затверджується ректором Інституту: на пізніше ніж за тиждень до початку семестра.

5. Навчальний час здобувачів вищої освіти

Навчальний час здобувачів вищої освіти визначається кількістю часу, відведеного на виконання освітньої програми підготовки магістра. Обліковими одиницями навчального часу є:

- заліковий кредит ЄКТС;
- академічна година;
- навчальний день;
- навчальний тиждень;

- навчальний семестр;
- навчальний рік;
- навчальний курс.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Тривалість – 45 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин («пара»).

Навчальний день – складова частина навчального часу здобувача вищої освіти тривалістю не більше 9 академічних годин.

Навчальний тиждень – складова частина навчального часу здобувача вищої освіти тривалістю не більше 45 академічних годин.

Навчальний семестр – складова частина навчального часу здобувачів вищої освіти, що закінчується семестровим контролем. Тривалість семестру визначається навчальним планом/робочим навчальним планом та графіком освітнього процесу, затвердженим Ректором Інституту та скріпленим печаткою Інституту.

Навчальний курс – завершений період навчання здобувача вищої освіти протягом навчального року. Тривалість перебування здобувача вищої освіти на навчальному курсі включає час навчальних семестрів, підсумкового контролю, канікул. Початок і закінчення навчання здобувача вищої освіти на конкретному семестрі, курсі оформлюються Наказом Ректора про переведення здобувача вищої освіти на наступний курс (семестр).

Навчальний рік триває 40 тижнів, і для здобувачів вищої освіти включає навчальний час, який складається з навчальних днів, екзаменаційних сесій, навчальної практики, вихідних та святкових днів.

Зазвичай навчальний рік включає два семестри, канікули встановлюються двічі на рік.

Екзаменаційна сесія, виробнича практика планується відповідно до навчального плану освітньої програми.

Навчальні дні та їх тривалість визначаються річним графіком освітнього процесу. Навчальні заняття на 1-3 курсах тривають 2-4 академічні години, на 4-5 курсах 4-5 академічні години з перервами між ними і проводяться за розкладом занять, який повинен забезпечувати виконання навчального плану в повному обсязі.

На 6 курсі клінічні освітні компоненти викладаються у вигляді циклів, у зв'язку з чим мають окремий щоденний графік навчального процесу.

На випускному курсі згідно з відповідними Наказами Міністерства освіти та науки України та Міністерства охорони здоров'я України навчальний день триває 6-8 годин з 2 обов'язковими перервами тривалістю 30 хвилин.

Забороняється відволікати здобувачів вищої освіти від навчальних занять без дозволу Ректора.

6. Робочий час викладача

Робочий час науково-педагогічних працівників становить 36 годин на тиждень (скорочена тривалість робочого часу).

Робочий час науково-педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Робочий час наукового працівника включає час виконання ним наукової, дослідницької, консультативної, експертної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Робочий час педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи визначаються Інститутом.

Максимальне навчальне навантаження на одну ставку науково-педагогічного працівника не може перевищувати 600 годин на навчальний рік.

Види навчальних занять, що входять до обов'язкового обсягу навчального навантаження викладача відповідно до його посади, встановлюється кафедрою.

Зміни в обов'язковому навчальному навантаженні викладача вносяться до його індивідуального плану.

Графік робочого часу викладача визначається розкладом аудиторних навчальних занять, консультацій та іншими видами робіт, передбаченими індивідуальним планом викладача.

Консультації та відпрацювання пропущених занять здобувачами вищої освіти проводяться протягом робочого часу викладача. Графік консультацій затверджується на засіданні кафедри.

Викладач зобов'язаний дотримуватись встановленого йому графіка робочого часу.

7. Оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти за кредитно-трансферною системою організації освітнього процесу

Оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти – це сукупність організаційно-методичних і контрольних заходів щодо перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок здобувачів вищої освіти, набуття ними передбачених освітньою програмою компетентностей з метою раціональної організації освітнього процесу та забезпечення якості освітньої діяльності в Інституті відповідно до встановлених вимог.

7.1. Організація оцінювання успішності навчання. Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти передбачає проведення таких контрольних заходів: поточний та підсумковий контроль, індивідуальні завдання, підсумкове заняття, атестація.

Поточний контроль проводиться на кожному семінарському, практичному/лабораторному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань лабораторних/практичних робіт.

Бали, отримані здобувачами вищої освіти за результатами поточного контролю з освітнього компоненту, науково-педагогічний працівник заносить до журналу обліку відвідувань та успішності здобувачів вищої освіти і оголошує на кожному практичному (семінарському, лабораторному) занятті.

Індивідуальні завдання здобувача вищої освіти з дисципліни (далі – ІЗЗ) сприяють більш поглибленому вивченню здобувачем вищої освіти теоретичного матеріалу, формуванню вмінь використання знань для вирішення відповідних практичних завдань.

Види індивідуальних завдань з певної навчальної дисципліни визначаються навчальною програмою з дисципліни. Терміни отримання, виконання і захисту індивідуальних завдань визначаються графіком, що розробляється кафедрою на кожний семестр. ІЗЗ виконується здобувачем вищої освіти самостійно із одержанням необхідних консультацій з боку науково-педагогічного працівника. Допускаються випадки виконання ІЗЗ комплексної тематики кількома студентами.

Підсумкове заняття (далі – ПЗ) – це заняття, на якому проводиться оцінювання набутих компетентностей після логічно завершеної частини дисципліни, що складається з сукупності навчальних елементів програми дисципліни. ПЗ проводиться на одному із практичних занять, приймається викладачем академічної групи. ПЗ має включати контроль усіх видів підготовки (теоретичної, практичної, самостійної та інших), передбачених програмою навчальної дисципліни. За ПЗ виставляється оцінка, що є однією з оцінок ПК. Якщо в межах ПЗ за практичні заняття є незадовільні оцінки, то викладач зобов'язаний забезпечити здобувачу вищої освіти можливість відповіді на додаткові питання з теми цих занять з подальшим виставленням оцінки у «Журнал обліку роботи академічної групи» та в електронний журнал.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти за певним освітнім ступенем або на окремих його завершених етапах.

Підсумковий контроль включає семестровий контроль та атестацію здобувачів вищої освіти.

7.1.1. Підсумковий семестровий контроль – це підсумкове оцінювання рівня досягнення запланованих результатів навчання з кожного освітнього компоненту за семестр, що здійснюється у формах екзамену, диференційованого заліку або заліку з конкретного освітнього компоненту в обсязі, визначеного програмою освітнього компоненту, що зазначено у відповідному силабусі, і в терміни, встановлені навчальним планом.

Екзамен – форма підсумкового контролю засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного та практичного матеріалу з окремого освітнього компоненту за семестр (рік) під час екзаменаційної сесії.

Диференційований залік – форма підсумкового контролю, що включає оцінку за поточну успішність та результати виконаних індивідуальних завдань.

Залік – форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння здобувачем вищої освіти навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних, семінарських або лабораторних заняттях.

Екзамени та диференційовані заліки проводиться після вивчення освітнього компоненту згідно з розкладом, з яким викладачі та здобувачі вищої освіти ознайомлюються не пізніше, ніж за місяць до початку екзаменаційної сесії.

Екзаменаційна сесія – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти за навчальний період (семестр). Під час семестрової екзаменаційної сесії за окремим розкладом, який затверджується Ректором, проводяться екзамени, кількість яких визначається робочим навчальним планом. Розкладом передбачається, зазвичай, 2-3 календарні дні на підготовку до кожного екзамену та консультацію перед ним.

Здобувач вищої освіти вважається допущеним до екзамену/диференційованого заліку з конкретного освітнього компоненту, якщо він виконав всі види робіт (відвідав всі аудиторні заняття – лекції, семінари та практичні заняття, оволодів практичними навичками), передбачені навчальним планом на семестр.

Екзамен/диференційований залік складається з двох частин – перевірки теоретичних знань та оцінювання рівня практичної підготовки, практичних навичок та вмінь.

Екзаменаційні матеріали – сукупність екзаменаційних завдань теоретичного та практичного матеріалу, нормативних документів, що формують і визначають рівень здобутих знань здобувачем вищої освіти та вмінь. Екзаменаційні матеріали складаються на основі силабусу. Повинні цілісно відображати обсяг теоретичних знань і практичних умінь, що перевіряються, відповідно до змісту освітнього компоненту та освітнього ступеня.

Перелік питань/завдань за темами згідно з силабусом формує викладач, та пропонує для обговорення і ухвалення на засіданні кафедри. На основі

сформованого переліку складаються екзаменаційні білети, які затверджуються рішенням кафедри і підписуються викладачем-розробником екзаменаційних білетів та завідувачем кафедри.

Екзаменаційний білет – документ на паперовому носії, заповнений з лицьового боку завданнями та затверджений у встановленому порядку.

Кількість завдань у кожному екзаменаційному білеті становить 4 (чотири). Співвідношення теоретичних та практичних питань визначає викладач-розробник екзаменаційних білетів та завідувач кафедри. За кожну відповідь здобувач вищої освіти одержує від 12 до 20 балів відповідно до критеріїв оцінювання (додаток 5).

Кількість екзаменаційних білетів повинна перевищувати кількість здобувачів вищої освіти групи (не менш як на один).

Теоретичні питання і практичні завдання, що мають бути включені до екзаменаційного білета з освітнього компоненту, надаються здобувачам вищої освіти на початку вивчення і повинні бути розкриті, пояснені та виконані під час занять. Зміст білетів не доводиться до відома здобувачів вищої освіти.

Оновлюються екзаменаційні білети з освітнього компоненту щороку.

За рішенням кафедри, практична частина іспиту може проводитися у вигляді miniOSCE (OSPE), під час якого здобувач вищої освіти виконує стандартизоване практичне завдання, а екзаменатор оцінює роботу відповідно до затвердженого алгоритму за допомогою чек-листа.

Здобувачам вищої освіти, які не з'явилися на екзамен, диференційний залік без поважних причин, отримують незадовільну оцінку.

У разі отримання незадовільної оцінки, перескладання семестрового контролю допускається не більше двох разів. Перший раз – науково-педагогічному працівнику кафедри, який проводив контроль, при другому перескладанні – комісії, що створюється наказом ректора. Оцінка комісії є остаточною.

Здобувачі вищої освіти, які одержали під час семестрового контролю незадовільні оцінки, дозволяється ліквідувати академічну заборгованість до початку наступного семестру. Повторне складання екзаменів здійснюється тільки після закінчення екзаменаційної сесії протягом канікул.

Експерт з організації навчального процесу на цей період визначає графік проведення перескладань, який доводиться до відома студентів.

Для ліквідації академічної заборгованості ректорат Інституту оформлює додаткову відомість успішності здобувача вищої освіти і видає її викладачу, який повинен повернути додаткову екзаменаційно-залікову відомість до ректорату після її заповнення, як правило, в день перескладання, але не пізніш наступного за днем перескладання дня.

У разі прийому екзаменів комісією, відомість успішності підписують усі члени комісії.

7.1.2. **Атестація** – це встановлення відповідності результатів навчання здобувачів вищої освіти вимогам освітньої програми та/або стандартів вищої освіти.

Проведення атестації регламентується Положенням «Про організацію та порядок проведення атестації випускників ПЗВО «ХІМБН».

Атестація здійснюється відкрито і гласно. До атестації допускаються здобувачі вищої освіти, які на початок проведення атестації не мають академічної заборгованості.

Атестація здобувачів вищої освітнього ступеня магістр здійснюється у формі Єдиного державного кваліфікаційного іспиту (далі – кваліфікаційний іспит), який складається з інтегрованого тестового іспиту «КРОК» (далі – іспит «КРОК») та іспиту з англійської мови за професійним спрямуванням; об'єктивного структурованого практичного (клінічного) іспиту (далі – практичний (клінічний) іспит); міжнародного іспиту з основ медицини, державного іспиту.

Іспит «КРОК» – стандартизований засіб діагностики рівня професійної компетентності фахівця, яким встановлюється відповідність якості підготовки фахівців стандартам вищої освіти. Іспит «КРОК» проводиться в два тестових етапи – КРОК 1 та КРОК 2. На першому етапі оцінюється рівень професійної компетентності із фундаментальних освітніх компонентів. На другому етапі оцінюється рівень професійної компетентності із професійно-орієнтованих (клінічних) освітніх компонентів.

Іспит з Іноземної (англійської) мови за професійним спрямуванням проводиться в один етап одночасно з проведенням іспиту КРОК 1.

У разі успішного складання кожного компонента кваліфікаційного іспиту на кожному тестовому етапі здобувачу видається відповідний сертифікат.

Інформація про результат складання здобувачем вищої освіти кваліфікаційного іспиту вноситься Центром тестування при МОЗ до Єдиної державної електронної бази з питань освіти, а також зазначається у додатку до диплома щодо кожного компонента кваліфікаційного іспиту окремо.

У разі нескладання будь-якого з компонентів кваліфікаційного іспиту здобувач вищої освіти має право повторно скласти іспит не більше одного разу. Повторне складання іспиту допускається протягом одного року з дня проведення першого іспиту.

Витрати на повторне складання будь-якого з компонентів кваліфікаційного іспиту покладаються на здобувача вищої освіти.

У разі повторного нескладання будь-якого з компонентів кваліфікаційного іспиту особа вважається такою, що не виконала індивідуальний навчальний план та відраховується відповідно до пункту 4 частини першої статті 46 Закону України «Про вищу освіту».

Практичний (клінічний) іспит – це іспит, яким оцінюється готовність випускника до провадження професійної діяльності відповідно до вимог стандарту вищої освіти шляхом демонстрування практичних (клінічних) компонентів професійної компетентності на реальному об'єкті (людина) або на моделі (фантом, муляж, симулятори тощо). Практичний (клінічний) іспит проводиться в один етап екзаменаційною комісією далі – ЕК), яка щорічно утворюється в Інституті. Під час утворення екзаменаційної комісії обов'язковим є врахування відсутності конфлікту інтересів у членів комісії. Залежно від кількості випускників може створюватися декілька ЕК зі спеціальності або об'єднана комісія для споріднених спеціальностей.

Персональний склад членів ЕК і екзаменаторів затверджується наказом ректора Інституту не пізніше як за місяць до початку роботи комісії, до складу екзаменаційної комісії включаються представники роботодавців (за згодою).

Робота ЕК проводиться у терміни, передбачені графіком навчального процесу. Графік роботи ЕК затверджується ректором і доводиться до загального відома не пізніше як за місяць до початку проведення атестації випускників.

Завідувачі кафедр зобов'язані підготувати і подати до Комісії необхідні документи та екзаменаційні матеріали, обладнати приміщення для проведення атестації.

Усі рішення, які прийняті на засіданні ЕК заносяться до протоколу. Протокол оформлюється на кожному засіданні ЕК, його підписують голова та члени ЕК.

Результати складання атестації оголошуються у цей же день після оформлення протоколів засідання ЕК.

Здобувач вищої освіти, який під час складання атестації отримав оцінку «незадовільно», відраховується з Інституту і йому видається академічна довідка державного зразка.

Особа, яка не склала атестацію, допускається до її повторного складання один раз у наступний термін роботи ЕК протягом трьох років після закінчення навчання в інституті.

Особа, яка не склала атестацію повторно, не допускається до подальших перескладань без проходження повторного навчання відповідно до нормативного змісту атестації (не менш одного року).

Здобувачам вищої освіти, які з поважної причини (документально підтвердженої) не склали у визначений термін атестацію, ректором Інституту може бути призначена додаткова дата складання атестації протягом терміну роботи екзаменаційної комісії.

Центр тестування при МОЗ, екзаменаційна комісія з проведення практичного (клінічного) іспиту забезпечують однаковий рівень складності завдань під час першого та повторного складання іспитів.

Рішення про присвоєння ступеня магістра та відповідної кваліфікації приймається екзаменаційною комісією на підставі успішного проходження здобувачем вищої освіти всіх форм атестації на закритому засіданні відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів ЕК. За однакової кількості голосів вирішальним є голос голови ЕК.

ЕК приймає рішення про присвоєння кваліфікації та видачу диплому з відзнакою здобувачу вищої освіти, який отримав підсумкові оцінки «відмінно» не менше як з 75 % навчальних дисциплін, передбачених навчальним планом, а з інших навчальних дисциплін – оцінки «добре», склав атестацію з оцінками «відмінно».

Рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації скасовується Інститутом у разі виявлення фактів порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності, зокрема наявності у кваліфікаційній роботі академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Проведення контрольних заходів (підсумкових занять, контрольних робіт, заліків, диференційних заліків, іспитів) відбувається за правилами дотримання академічної доброчесності.

7.2. Оцінювання навчальної діяльності

7.2.1. Оцінювання поточної успішності здобувачів вищої освіти здійснюється на кожному занятті (теоретичні знання та практичні навички) шляхом виставлення до журналу академічної успішності оцінки за національною чотирибальною шкалою («5», «4», «3», «2»), критерії отримання яких визначаються відповідно до додатку 1.

Оцінка завершеного освітнього компоненту виставляється відповідно до чотирибальної шкали оцінювання знань та конвертується у 200-бальну шкалу та оцінку системи ECTS («A», «B», «C», «D», «E», «Fx», «F») (додаток 2).

7.2.2. Якщо освітній компонент вивчається протягом семестру (або протягом декількох семестрів) і завершується формою контролю – «залік», то підраховується середнє арифметичне з оцінок за кожне заняття, і конвертується у 200-бальну шкалу (відповідно до таблиці у додатку 3) та в оцінку ECTS (додаток 2), після чого результат конвертації фіксується в журналі академічної успішності.

У відомості обліку успішності проставляється запис: «зараховано» або «не зараховано», набрані здобувачем вищої освіти бали, оцінка ECTS.

«Зараховано» виставляється здобувачу вищої освіти, який не має пропущених та невідпрацьованих занять та у якого середнє арифметичне оцінок не менше, ніж 3,0, що відповідає 120 балам згідно 200-бальної шкали (додаток 3).

Такий самий запис робиться і в індивідуальному навчальному плані студента з обов'язковим внесенням кількості годин, кредитів та оцінкою за освітній

компонент за шкалою ECTS (додаток 2). В індивідуальний навчальний план студента та відомість викладач вносить оцінку у день складання заліку.

«Не зараховано» виставляється здобувачу вищої освіти, який має невідпрацьовані пропущені заняття та (або) середнє арифметичне всіх оцінок за кожне заняття менше 3,0. Такий самий запис робиться і в індивідуальному навчальному плані студента з обов'язковим внесенням кількості годин (кредитів), набраних балів.

Якщо цей залік проводиться на момент переведення здобувача вищої освіти до іншого ЗВО або відрахування студента з Інституту, кількість балів та «зараховано» або «не зараховано» фіксується в академічній довідці.

7.2.3. Якщо освітній компонент за назвою в навчальному плані – один, а викладається на різних кафедрах, то підсумкова оцінка за освітній компонент в цілому підраховується як середнє арифметичне з кожної з складових освітнього компоненту за умов наявності в навчальному плані заліку як фінальної контрольної форми з освітнього компоненту в цілому. Кожна складова освітнього компоненту оцінюється відповідно до пункту 7.2.2.

У відомості про складання заліку проставляється запис: «зараховано» (або «не зараховано»), набрані здобувачем вищої освіти бали. Такий самий запис робиться і в індивідуальному навчальному плані студента з обов'язковим внесенням кількості годин, кредитів та балів за кожну складову частину освітнього компоненту. Оцінку за освітній компонент в цілому виставляє завідувач кафедри шляхом підрахування середнього арифметичного оцінок кожної складової освітнього компоненту. За освітній компонент в цілому «зараховано» виставляється здобувачу освіти, середнє арифметичне оцінок за кожну з складових освітнього компоненту не нижче 120 балів.

7.2.4. Диференційний залік або екзамен є формою підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти з освітнього компоненту. Оцінка підсумкового контролю у формі диференційного заліку або екзамену є сумарною оцінкою, що складається з оцінки за поточну діяльність здобувача вищої освіти та результату складання диференційного заліку або екзамену.

Поточна успішність здобувача вищої освіти оцінюється як середнє арифметичне за традиційною чотирибальною шкалою та конвертується у 120-бальну шкалу (додаток 4). Мінімальне середнє арифметичне всіх оцінок за кожне заняття, яке здобувач вищої освіти повинен отримати за поточну успішність для допуску до складання диференційованого заліку/екзамену повинно становити не менше 3,0, що відповідає 72 балам (відповідно до додатку 4). За умови виконання здобувачем вищої освіти вимог щодо допуску до диференційованого заліку або екзамену, викладач у журналі академічної успішності робить відмітку «допущений» до диференційованого заліку або екзамену.

Якщо освітній компонент викладається протягом декількох семестрів, то поточна успішність для допуску до іспиту оцінюється як середнє арифметичне оцінок за поточну діяльність здобувача вищої освіти за всі семестри, протягом яких вивчався освітній компонент.

Результат складання екзамену/диференційованого заліку оцінюється за 80-бальною шкалою відповідно критеріям оцінювання (додаток 5) та наступним чином:

- «складено» - 48-80 балів;
- «не складено» - 47 балів і нижче.

Сума балів за поточну діяльність здобувача вищої освіти та за складання диференційованого заліку або екзамену конвертується у шкалу ECTS (додаток 2).

Результати диференційованого заліку або іспиту вносяться до індивідуального навчального плану студента у день іспиту або диференційованого заліку екзаменатором.

До індивідуального навчального плану студента, відомості обліку успішності, журналу академічної успішності вносять оцінку у відповідності до шкали оцінювання, кількість балів з освітнього компоненту у цілому та оцінку у ECTS відповідно до додатку 2.

7.2.5. Якщо здобувач вищої освіти навчався в декількох закладах вищої освіти, до облікових документів та документів про освіту Інституту заносяться оцінки, одержані ним під час навчання в цих закладах освіти, конвертовані відповідно до Таблиці конвертації оцінок, отриманих у закладах вищої освіти України (додаток 6).

7.3. Оцінювання індивідуальної роботи здобувача вищої освіти.

Бали за індивідуальну самостійну роботу нараховуються здобувачу вищої освіти лише при успішному її виконанні та захисті.

Кількість балів, яка нараховується за різні види індивідуальних завдань, залежить від їх обсягу та значимості, але становить не більше 12 балів (додаток 7), які додаються до суми балів, набраних здобувачем вищої освіти за поточну навчальну діяльність, або до підсумкової оцінки з освітнього компоненту за рішенням завідувача кафедри. При цьому, максимальна сума балів, яку може отримати здобувач вищої освіти за освітній компонент, не перевищує 200 балів, незалежно від виду підсумкового контролю.

Рішення про нарахування балів за індивідуальну роботу приймає виключно завідувач кафедрою.

7.4. Оцінювання самостійної роботи здобувачів вищої освіти (СРС).

Самостійна робота здобувачів вищої освіти, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу,

контролюється під час проведення підсумкового контролю. Окрема оцінка за самостійну роботу здобувача вищої освіти не виставляється.

Одним з методів поточного контролю самостійної роботи здобувачів вищої освіти є тестування за допомогою додатку Google Classroom та онлайн-платформи PrExam.

7.5. Апеляція результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти.

Здобувач вищої освіти, у разі незгоди з оцінкою, має право оскаржити результати підсумкового оцінювання шляхом подання відповідної заяви на апеляцію.

Заява на апеляцію подається у паперовому вигляді.

Для розгляду заяви на апеляцію та прийняття об'єктивного рішення створюється Апеляційна комісія з оскарження результатів підсумкового оцінювання (далі - Апеляційна комісія), яка працює на засадах демократичності, прозорості, об'єктивності та відкритості, дотримується принципів академічної доброчесності, законодавства України та внутрішніх нормативних документів Інституту.

Апеляційна заява має бути розглянута на засіданні Апеляційної комісії не пізніше трьох робочих днів після її подання.

При письмовому екзамені (заліку) члени Апеляційної комісії, керуючись критеріями оцінювання з даного освітнього компоненту, детально вивчають та аналізують письмові матеріали підсумкового контролю. Повторне чи додаткове опитування здобувача вищої освіти Апеляційною комісією заборонено.

При усному екзамені (заліку) здобувачу вищої освіти надається можливість повторно скласти підсумковий контроль членам Апеляційної комісії за новим білетом з комплекту білетів з освітнього компоненту.

При тестовому підсумковому контролі, Апеляційною комісією перевіряються відповіді на завдання та порівнюються з еталонами, проводиться перевірка електронних автоматизованих систем складання тестового контролю на предмет відсутності чи наявності збоїв та помилок у роботі.

Результати апеляції оголошуються здобувачеві вищої освіти відразу після закінчення розгляду його роботи Апеляційною комісією (обговорення відповідей/складання тестового контролю).

Якщо у результаті розгляду апеляції Апеляційна комісія приймає рішення про зміну попередніх результатів підсумкового контролю, нова оцінка у відомості підсумкового контролю знань, екзаменаційній роботі та індивідуальному навчальному плані студента засвідчується підписом голови Апеляційної комісії.

Загальний порядок реалізації здобувачами вищої освіти права на апеляційне оскарження результатів підсумкового контролю в Інституті визначає Положення «Про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти ПЗВО «ХІМБН»».

7.6. Відпрацювання пропущених аудиторних занять.

Відпрацювання пропущених аудиторних занять здійснюється в Інституті відповідно до причини пропусків, а саме:

- з поважних причин (за наявністю документу, що підтверджує поважну причину пропуску заняття);
- з неповажних причин (прогул).

На кафедрі, в журналі обліку відпрацьованих здобувачем вищої освіти занять, крім прізвища кожного із здобувачів вищої освіти та номеру групи, в яких вони навчаються, вказується дата, тема відпрацьованого пропущеного заняття, оцінка, прізвище викладача та його підпис.

Пропуск лекції відпрацьовується здобувачем вищої освіти шляхом надання реферату лектору (або викладачу, який уповноважений прийняти відпрацювання пропущеної лекції з відповідної теми).

Пропуски практичного (лабораторного, семінарського) заняття з неповажної причини відпрацьовуються здобувачем вищої освіти відповідно до графіку приймання на кафедрах відпрацювань (або консультацій), але не більше двох занять в один день на умовах, визначених в Положенні «Про порядок надання та оплати платних освітніх і інших додаткових послуг, які надаються ПЗВО «ХІМБН»».

Пропущені практичні, семінарські та лабораторні заняття, незалежно від причини пропуску, здобувач вищої освіти відпрацьовує викладачеві, який викладає в його групі або черговому викладачеві згідно з графіком консультацій та відпрацювання пропущених занять кафедри.

При наявності у здобувача вищої освіти невідпрацьованих занять з одного предмету та при наявності дозволу на відпрацювання, викладач групи, в якій навчається здобувач вищої освіти, має право допускати його до занять.

В окремих випадках (тривала хвороба та ін.) при наявності у здобувачів вищої освіти значної кількості пропусків, Наказом Ректора може призначатись індивідуальний графік їх відпрацювання.

Бланк дозволу на відпрацювання пропуску здобувач вищої освіти надає викладачу. Викладач зберігає вказані дозволи в журналі обліку успішності до закінчення семестру.

Здобувачі вищої освіти VI курсу, що навчаються за цикловою системою, за наявності пропусків занять з поважних причин, відпрацьовують їх з черговим викладачем або за узгодженням з завідувачем кафедрою у іншій групі за індивідуальним графіком.

Поточні оцінки «2», отримані здобувачем вищої освіти під час засвоєння відповідної теми на практичному, семінарському та лабораторному занятті, перескладаються викладачеві, який веде заняття, до складання підсумкового контролю з обов'язковою відміткою у журналі обліку роботи академічних груп у

разі, якщо сума отриманих здобувачем вищої освіти за поточну успішність оцінок не сягає кількості необхідного балу (72) для допуску до підсумкового контролю екзамен або диференційований залік.

Наявність оцінок «2» за поточну успішність не позбавляє здобувача вищої освіти права допуску до підсумкового контролю (екзамену або диференційованого заліку) за наявності мінімальної кількості балів за поточну діяльність.

Пропуск занять здобувачем освіти з неповажної причини вважається прогулом, про що завідувач кафедри ставить відмітку на бланку дозволу на відпрацювання. Відпрацювання пропусків здобувачів вищої освіти проводиться на платній основі відповідно до «Положення про порядок надання та оплати платних освітніх і інших додаткових послуг, які надаються ПЗВО «ХІМБН»». Здобувач вищої освіти може бути допущений до відпрацювання пропущеного заняття з освітнього компонента тільки за наявності квитанції про здійснену оплату.

7.7. Перескладання підсумкового контролю (заліку, диференційованого заліку, екзамену).

7.7.1. Здобувачі вищої освіти мають право на перескладання кінцевої оцінки за поточну успішність.

Таке право надається завідувачем кафедри у терміни, що визначені графіком навчального процесу, здобувачу вищої освіти, який не набирає необхідної мінімальної кількості балів:

- 120 балів (середнє арифметичне поточних оцінок за чотирибальною системою - «3» відповідно до додатка 3) - якщо підсумковим контролем з освітнього компонента є залік;

- 72 бали (середнє арифметичне поточних оцінок за чотирибальною системою - «3» відповідно до додатка 4) - якщо підсумковим контролем з освітнього компонента є екзамен або диференційований залік.

Перескладання заліку/проміжного заліку може проводитись в сесійний період.

Перескладання заліку може проводитись в сесійний період.

7.7.2. Мінімальна кількість балів, яку здобувач вищої освіти повинен отримати за поточну успішність для допуску для складання диференційованого заліку/екзамену – 72 бали, що еквівалентно оцінці «3,0» (відповідно до додатку 4).

За умови виконання здобувачем вищої освіти вимог щодо допуску до диференційованого заліку або екзамену, викладач у журналі академічної успішності робить відмітку «допущений» до диференційованого заліку або екзамену;

- оцінка FX виставляється здобувачу вищої освіти, який на дату закінчення семестру має середнє арифметичне оцінок за поточну успішність менше, ніж 3,0 (менше, ніж 72 бали).

Завідувачем кафедри такому здобувачу вищої освіти надається можливість перескласти поточні оцінки «незадовільно» та відпрацювати пропущенні заняття (не більше 75%) до рівня 3,0 (або 72 бали) у термін, визначений графіком навчального процесу;

- оцінка FX виставляється також здобувачам вищої освіти, що набрали достатню для допуску до екзамену або диференційованого заліку кількість балів за поточну успішність, але не склали екзамен і мають право на повторне перескладання;

- оцінка F виставляється здобувачу вищої освіти, який має 75 % та більше пропущених та невідпрацьованих занять з освітнього компоненту на дату закінчення семестру. У цьому випадку завідувач кафедри визначає терміни повторного навчання та готує відповідний Наказ по Інституту або готує подання на ім'я Ректора щодо відрахування такого здобувача вищої освіти за невиконання навчального плану та графіку освітнього процесу;

Якщо здобувач вищої освіти отримав під час екзаменаційної сесії три оцінки «незадовільно», то він підлягає відрахуванню з Інституту.

Здобувачі вищої освіти, які під час сесії не склали екзамени, заліки з однієї або двох освітніх компонентів, повинні ліквідувати академічну заборгованість до початку наступного семестру. За рішенням Ректора термін ліквідації академічної заборгованості може бути подовжено.

Перескладання підсумкового контролю здійснюється за окремим графіком, затвердженим Наказом Ректора.

Ректорат для обліку успішності при перескладанні підсумкового контролю готує відомості обліку успішності, в які вносить прізвища здобувачів вищої освіти, що йдуть на перескладання відповідно до графіку перескладання. Такі відомості передаються під підпис співробітнику кафедри та повертаються кафедрою до Ректорату після їх заповнення, не пізніше наступного за днем перескладання дня.

Повторне складання підсумкового контролю з конкретного освітнього компонента допускається не більше двох разів:

- перше перескладання – екзаменатору кафедри, друге – комісії у складі завідувача відповідної кафедри та екзаменаторів. Склад комісії затверджується Наказом Ректора;

- перескладання семестрового контролю, на якому здобувач вищої освіти отримав позитивну оцінку, на більш високу, може бути дозволено, як виняток, Ректором Інституту на підставі подання завідувача кафедри;

- матеріали стосовно контрольних заходів: екзаменаційні білети (завдання), екзаменаційні (залікові) роботи, письмові роботи складання підсумкового контролю зберігаються на кафедрі. Термін зберігання – 1 рік.

Екзаменаційно-залікові відомості зберігаються у експерта з організації навчального процесу.

7.6. Повторне вивчення освітнього компоненту.

7.6.1. Здобувач вищої освіти, який за результатами семестру не склав освітній компонент, які за змістом не інтегруються з освітніми компонентами, що вивчаються у наступному семестрі (оцінка F) або не склав підсумковий контроль з окремих частин освітнього компоненту, може протягом наступного семестру проходити повторне вивчення цих освітніх компонентів (або відповідних частин) обсягом не більше 150 практичних годин. Для цього він має протягом 5 робочих днів з дня останнього перескладання підсумкового контролю написати заяву на ім'я завідувача кафедри про проходження повторного вивчення освітнього компоненту, де зазначається назва освітнього компоненту та її частини, що потребує повторного вивчення. Рішення щодо можливості повторного навчання приймає Ректор.

У разі позитивного рішення, готується Наказ на переведення на наступний семестр за умови повторного вивчення освітнього компоненту.

7.6.2. Не можуть претендувати на повторне вивчення освітнього компоненту здобувачі вищої освіти, які отримали позитивні оцінки з освітнього компоненту і бажають покращити результат;

7.6.3. Відповідні кафедри протягом 5 робочих днів від дати подачі останньої заяви комплектують групи здобувачів вищої освіти на кожний освітній компонент, що потребують повторного вивчення, та передають підписаний завідувачем кафедри документ до Ректорату, який готує відповідний Наказ по Інституту.

7.6.4. Ректорат протягом 5 робочих днів створює додатковий розклад занять з повторного вивчення освітніх компонентів, який не впливає (не змінює) затверджений загальний розклад занять.

7.6.5. Проходження повторного вивчення освітнього компоненту сплачується здобувачами вищої освіти до початку повторного вивчення освітнього компоненту окремо, згідно з калькуляцією, яка розраховується Ректоратом до першого дня семестру, в якому відбуватиметься повторне вивчення освітнього компоненту.

7.6.6. Педагогічне навантаження, що виникає внаслідок повторного вивчення освітнього компоненту, обраховується як додаткова платна послуга за калькуляцією Інституту, яка надана викладачем, який забезпечив проведення повторного вивчення освітнього компоненту.

7.6.7. Здобувачі вищої освіти, які після проходження повторного курсу отримали оцінку «незадовільно», відраховуються з Інституту.

7.6.8. Здобувачі вищої освіти, які не склали семестрові проміжні форми контролю, допускаються до занять на наступному семестрі. Термін складання семестрової форми контролю встановлюється Ректоратом (шляхом видання Наказу Ректора) в межах поточного навчального року.

7.8. Переведення на наступний семестр (курс) навчання.

7.8.1. Переведення на наступний семестр (курс) здійснюється після виконання здобувачем вищої освіти навчального плану відповідного семестру (курсу).

7.8.2. Для переведення здобувачів вищої освіти Ректорат до початку наступного семестру (року) готує відповідний Наказ по Інституту.

7.8.3. Переведення на наступний курс здійснюється виключно після ліквідації академічної заборгованості за попередні курси.

7.9. Перезарахування та визнання результатів навчання

Перезарахування та визнання результатів навчання здійснюються з використанням ЄКТС.

Перезарахування освітніх компонентів (перенесення кредитів) – це процес, за якого кредити, присвоєні за однією освітньою програмою, визнаються відповідно до іншої з метою отримання кваліфікації. Кредити, присвоєні здобувачу вищої освіти в рамках однієї освітньої програми, можуть переноситися із закладу вищої освіти для накопичення в іншій освітній програмі того ж самого або іншого закладу вищої освіти.

Результати навчання можуть бути перезараховані в межах обсягу освітніх компонентів, вивчення яких передбачено освітньою програмою відповідного рівня вищої освіти і спеціальності.

Перезарахування освітніх компонентів (перенесення кредитів) проводиться згідно відповідної заяви здобувача вищої освіти на ім'я Ректора на підставі порівняння навчального плану підготовки за певною освітньою програмою Інституту та документів, виданих здобувачу вищої освіти за попереднім місцем навчання.

Перезарахування освітніх компонентів здійснюється на підставі документу про вищу освіту (академічної довідки, додатку до документу про вищу освіту та інше). Документи закладів вищої освіти інших держав можуть бути враховані за умови підтвердження свідоцтвом про нострифікацію таких документів. Конвертація оцінок, отриманих в іноземних закладах вищої освіти, здійснюється відповідно до Інструкції про порядок перезарахування освітніх компонентів та визначення академічної різниці у ПЗВО «ХІМБН».

При перезарахуванні освітнього компоненту зберігається раніше здобута позитивна оцінка. Перескладання іспитів, диференційованих заліків з освітнього компоненту з метою підвищення оцінки, визначеної в документах, виданих здобувачу вищої освіти за попереднім місцем навчання, не дозволяється.

Якщо здобувач вищої освіти навчався в декількох закладах вищої освіти, до облікових документів та документів про освіту Інституту заносяться оцінки, одержані ним під час навчання в цих закладах освіти, конвертовані відповідно до Таблиці конвертації оцінок, отриманих у закладах вищої освіти

Рішення щодо перезарахування результатів навчання приймається Ректором, а визначення академічної різниці проводиться Ректоратом. У разі розгляду документа про освіту суміжного профілю, для порівняльного аналізу змісту освітньої програми (плану), за якою (яким) видано документ, зі змістом освітньої програми (плану) відповідної спеціальності, створюється Експертна комісія за Наказом Ректора для проведення порівняльного аналізу змісту освітньої програми, за якою навчався здобувач вищої освіти, зі змістом освітньої програми відповідної спеціальності в Інституті.

При прийнятті рішення про перезарахування освітніх компонентів (перенесення кредитів) результат відображається у навчальній картці студента, та переноситься в індивідуальний початковий план студента, де ставиться підпис Ректора та печатка Інституту.

Організація ліквідації академічної різниці здійснюється відповідно до Положення про порядок переведення, поновлення та відрахування здобувачів вищої освіти у ПЗВО «ХІМБН».

Загальний порядок реалізації норм перезарахування освітніх компонентів та визначення академічної різниці в Інституті визначає Положення «Про порядок перезарахування освітніх компонентів та визначення академічної різниці у ПЗВО «ХІМБН».

8. Академічна мобільність учасників освітнього процесу

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Право на академічну мобільність може бути реалізоване на підставі міжнародних договорів про співробітництво в галузі освіти та науки, міжнародних програм та проектів, договорів про співробітництво між ПЗВО «ХІМБН» та певним закладом вищої освіти (науковою установою) або його основним структурним підрозділом.

Академічна мобільність Інституту реалізується з метою:

- підвищення якості вищої освіти та науки у відповідності з міжнародними освітніми стандартами;
- підвищення конкурентоспроможності випускників Інституту на внутрішньому та міжнародному ринках освітніх послуг та праці;
- отримання та збагачення індивідуального досвіду учасників освітнього процесу щодо інших моделей поширення знань;
- набуття учасниками освітнього процесу нових унікальних професійних навичок, одержання додаткових знань в суміжних галузях;
- удосконалення рівня володіння іноземною мовою

- залучення світового інтелектуального потенціалу до вітчизняного освітнього процесу на основі двосторонніх та багатосторонніх угод між закладами-партнерами;

- розвиток внутрішніх та зовнішніх інтеграційних зв'язків.

Основними видами академічної мобільності є:

- ступенева мобільність – навчання у закладі вищої освіти, відмінному від постійного місця навчання учасника освітнього процесу, з метою здобуття ступеня вищої освіти, що підтверджується документом (документами) про вищу освіту або про здобуття ступеня вищої освіти від двох або більше закладів вищої освіти;

- кредитна мобільність – навчання у закладі вищої освіти, відмінному від постійного місця навчання учасника освітнього процесу, з метою здобуття кредитів ЄКТС та/або відповідних компетентностей, результатів навчання (без здобуття кредитів ЄКТС), що будуть визнані у закладі вищої освіти постійного місця навчання вітчизняного чи іноземного учасника освітнього процесу. При цьому загальний період навчання для таких учасників за програмами кредитної мобільності залишається незмінним.

Формами академічної мобільності для учасників освітнього процесу, що здобувають освітні ступені магістра у вітчизняних закладах вищої освіти, є:

- навчання за програмами академічної мобільності;

- мовне стажування;

- наукове стажування.

Загальний порядок реалізації програм академічної мобільності на території України та за кордоном регламентовано Постановою Кабінету Міністрів від 12.08.2015 № 579 «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність».

9. Академічна доброчесність

Академічна доброчесність - сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;

- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами вищої освіти;

- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Формами проявів академічної недоброчесності є:

- академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання;

- надання здобувачам вищої освіти під час проходження ними оцінювання результатів навчання допомоги чи створення перешкод, не передбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання;

- вплив у будь-якій формі (прохання, умовляння, вказівка, погроза, примушування тощо) на педагогічного (науково-педагогічного) працівника з метою здійснення ним необ'єктивного оцінювання результатів навчання.

За порушення академічної доброчесності педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники закладів освіти, здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до академічної відповідальності. За дії, що законом визнані порушенням академічної доброчесності, особа може бути притягнута до інших видів відповідальності з підстав та в порядку, визначених чинним законодавством.

Порядок виявлення та встановлення фактів порушення академічної доброчесності визначається Комісією з академічної доброчесності Інституту з урахуванням вимог законодавства України.

Загальний порядок реалізації норм академічної доброчесності в Інституті визначається нормами Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та Положенням про академічну доброчесність в ПЗВО «ХІМБН».

10. Індивідуальна освітня траєкторія

Індивідуальна освітня траєкторія - персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем вищої освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітніх програм, освітніх компонентів і рівня їх складності, методів і засобів навчання.

Організація індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів вищої освіти сприяє формуванню конкурентоздатності майбутніх фахівців, реалізації особистісно-професійного потенціалу здобувачів вищої освіти.

Індивідуальна освітня траєкторія включає також вибір навчальних дисциплін у межах, передбачених відповідною освітньою програмою та навчальним планом, в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для даного рівня вищої освіти.

Обсяг кожного вибіркового освітнього компоненту визначається навчальним планом.

Індивідуальна освітня траєкторія в Інституті реалізується відповідно до Положення про індивідуальну освітню траєкторію здобувачів вищої освіти ПЗВО «ХІМБН».

11. Прикінцеві положення

11.1. Всі зміни та доповнення до даного Положення вносяться шляхом затвердження Положення в новій редакції.

11.2. Після затвердження Положення в новій редакції попереднє Положення втрачає юридичну силу.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти

«5»	Оцінка «Відмінно» виставляється у разі, коли студент вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його при демонстрації практичних навичок, вільно розв'язує ситуаційні задачі та тестові завдання, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді.
«4»	Оцінка «Добре» виставляється у разі, коли студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує ситуаційні задачі та тестові завдання у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна.
«3»	Оцінка «Задовільно» виставляється у разі, коли студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих
«2»	Оцінка «Незадовільно» виставляється у разі, коли студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

Шкала оцінювання знань відповідно до системи ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		екзамен/диф.залік	залік
180 – 200	A	відмінно	зараховано
163 – 179	B	добре	
150 – 162	C		
130 – 149	D	задовільно	
120 – 129	E		
100 – 119	FX	не задовільно	не зараховано
0 – 99	F		

**Шкала перерахунку оцінок за чотирибальною системою у рейтингові бали
(200 балів) для дисциплін, що закінчуються заліком**

4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200
4.97-4.99	199
4.95-4.96	198
4.92-4.94	197
4.90-4.91	196
4.87-4.89	195
4.85-4.86	194
4.82-4.84	193
4.80-4.81	192
4.77-4.79	191
4.75-4.76	190
4.72-4.74	189
4.70-4.71	188
4.67-4.69	187
4.65-4.66	186
4.62-4.64	185
4.60-4.61	184
4.57-4.59	183
4.54-4.56	182
4.52-4.53	181
4.50-4.51	180
4.47-4.49	179
4.45-4.46	178
4.42-4.44	177
4.40-4.41	176
4.37-4.39	175
4.35-4.36	174
4.32-4.34	173
4.30-4.31	172
4.27-4.29	171
4.24-4.26	170

4-бальна шкала	200-бальна шкала
4.22-4.23	169
4.19-4.21	168
4.17-4.18	167
4.14-4.16	166
4.12-4.13	165
4.09-4.11	164
4.07-4.08	163
4.04-4.06	162
4.02-4.03	161
3.99-4.01	160
3.97-3.98	159
3.94-3.96	158
3.92-3.93	157
3.89-3.91	156
3.87-3.88	155
3.84-3.86	154
3.82-3.83	153
3.79-3.81	152
3.77-3.78	151
3.74-3.76	150
3.72-3.73	149
3.70-3.71	148
3.67-3.69	147
3.65-3.66	146
3.62-3.64	145
3.60-3.61	144
3.57-3.59	143
3.55-3.56	142
3.52-3.54	141
3.50-3.51	140
3.47-3.49	139

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.45-3.46	138
3.42-3.44	137
3.40-3.41	136
3.37-3.39	135
3.35-3.36	134
3.32-3.34	133
3.30-3.31	132
3.27-3.29	131
3.25-3.26	130
3.22-3.24	129
3.20-3.21	128
3.17-3.19	127
3.15-3.16	126
3.12-3.14	125
3.10-3.11	124
3.07-3.09	123
3.05-3.06	122
3.02-3.04	121
3.00-3.01	120
Менше 3	Недостатньо

**Шкала перерахунку оцінок за чотирибальною системою у рейтингові бали
(120 балів) для дисциплін, що закінчуються семестровим диференційованим
заліком або екзаменом**

4-бальна шкала	120-бальна шкала	4-бальна шкала	120-бальна шкала
5.00	120	3.95 - 4.00	95
4.95 - 4.99	119	3.91 - 3.94	94
4.91 - 4.94	118	3.87 - 3.90	93
4.87 - 4.90	117	3.83 - 3.86	92
4.83 - 4.86	116	3.79 - 3.82	91
4.79 - 4.82	115	3.74 - 3.78	90
4.75 - 4.78	114	3.70 - 3.73	89
4.70 - 4.74	113	3.66 - 3.69	88
4.66 - 4.69	112	3.62 - 3.65	87
4.62 - 4.65	111	3.58 - 3.61	86
4.58 - 4.61	110	3.54 - 3.57	85
4.54 - 4.57	109	3.49 - 3.53	84
4.50 - 4.53	108	3.45 - 3.48	83
4.45 - 4.49	107	3.41 - 3.44	82
4.41 - 4.44	106	3.37 - 3.40	81
4.37 - 4.40	105	3.33 - 3.36	80
4.33 - 4.36	104	3.29 - 3.32	79
4.29 - 4.32	103	3.25 - 3.28	78
4.25 - 4.28	102	3.20 - 3.24	77
4.20 - 4.27	101	3.16 - 3.19	76
4.16 - 4.19	100	3.12 - 3.15	75
4.12 - 4.15	99	3.08 - 3.11	74
4.08 - 4.11	98	3.04 - 3.07	73
4.04 - 4.07	97	3.00 - 3.03	72
3.99 - 4.03	96	Менше 3	Недостатньо

***Середня оцінка вираховується до сотих**

Критерії оцінювання теоретичних знань та практичних навичок під час проведення екзамену або диференційного заліку

«20»	Відповідь на питання надана в повному обсязі, не містить помилок, логічно структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти використовує наукові терміни, наводить приклади, робить узагальнення.
«19»	Відповідь на питання надана в повному обсязі, не містить помилок, логічно структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти використовує наукові терміни, наводить приклади.
«18»	Відповідь на питання надана майже в повному обсязі, не містить значних помилок, логічно структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти використовує наукові терміни, наводить приклади.
«17»	Відповідь на питання надана майже в повному обсязі, містить або 1 вагому помилку, або декілька незначних помилок, логічно структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти використовує наукові терміни, наводить приклади.
«16»	Відповідь на питання надана майже в повному обсязі, містить або 1 вагому помилку, або декілька незначних помилок, логічно структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти іноді використовує наукові терміни, наводить приклади.
«15»	Відповідь на питання надана майже в повному обсязі, містить або 1 вагому помилку, або декілька незначних помилок, логічно не структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти іноді використовує наукові терміни, наводить приклади.
«14»	Відповідь на питання надана частково, містить 1 вагому помилку та декілька незначних помилок, логічно не структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти майже не використовує наукові терміни, не наводить приклади.
«13»	Відповідь на питання надана частково, містить значні помилки, логічно не структурована. При наданні відповіді здобувач вищої освіти майже не використовує наукові терміни, не наводить приклади.
«12»	Відповідь на питання надана в об'ємі 60 % від необхідної, логічно не структурована, містить значні помилки. При наданні відповіді здобувач вищої освіти не використовує наукові терміни, не наводить приклади.

**Таблиця конвертації оцінок,
отриманих у закладах вищої освіти України**

Оцінка за національною шкалою, отримана у закладах вищої освіти України	Оцінки для облікових документів та документів про освіту ПЗВО «ХІМБН»		
	ECTS	Кількість балів	За національною шкалою
відмінно	A	190	відмінно
добре	B	170	добре
задовільно	D	141	задовільно
зараховано	середній бал документа про освіту*		

*оцінка «зараховано» конвертується відповідно до середнього балу документа про освіту, отриманого у закладах вищої освіти України. В окремих випадках, при виникненні спірних питань, оцінка може бути переглянута Апеляційною комісією, що створюється та діє відповідно до Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти ПЗВО «ХІМБН».

Оцінювання індивідуальної роботи здобувача вищої освіти

12 балів	додаються за призові місця на олімпіадах між закладами вищої освіти з освітнього компоненту та міжуніверситетських і міжнародних наукових студентських конференціях за наявності друкованої роботи.
11 балів	додаються за призові місця на внутрішньо-інститутських олімпіадах і студентських наукових конференціях за наявності друкованої роботи.
10 балів	додаються за участь (якщо здобувач освіти брав участь, але не отримав призового місця) у міжуніверситетських олімпіадах з освітнього компоненту та міжуніверситетських і міжнародних наукових студентських конференціях за наявності друкованої роботи.
8 балів	додаються до оцінки з освітнього компоненту за участь (якщо здобувач освіти брав участь, але не отримав призового місця) у внутрішньо-інститутських олімпіадах і студентських наукових конференціях за наявності друкованої роботи.
4-6 балів	додаються до оцінки з освітнього компоненту за виготовлення на кафедрах препаратів, схем, презентацій для мультимедійного забезпечення та відеофільмів - з урахуванням важливості виконаної роботи.